

Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế

Ngân Hàng Thế Giới và [Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế \(IMF\)](#) đều được thành lập vào năm 1944 tại hội nghị các nhà lãnh đạo thế giới tại Bretton Woods, New Hampshire. Mục đích của hai "tổ chức Bretton Woods" như người ta đôi khi thường gọi, là tạo nền tảng vững chắc cho nền kinh tế thế giới sau Thế chiến thứ II. Các quốc gia tham gia IMF đều có thể tham gia ngân hàng này.

Hoạt động của Ngân Hàng và Quỹ mang tính chất bù trừ cho nhau, nhưng mỗi tổ chức lại có vai trò khá khác nhau. Ngân Hàng Thế Giới là tổ chức cho vay với mục đích giúp đỡ các quốc gia hội nhập vào nền kinh tế thế giới rộng lớn hơn và thúc đẩy phát triển kinh tế dài hạn để giảm đói nghèo ở các quốc gia đang phát triển. IMF đóng vai trò giám sát hệ thống tiền tệ thế giới bằng cách giúp duy trì một hệ thống thanh toán có trật tự giữa tất cả các quốc gia, và cung cấp các khoản vay cho các thành viên đang gặp phải vấn đề thiếu hụt nghiêm trọng về cán cân thanh toán. Trong khi Ngân Hàng Thế Giới cung cấp các khoản vay để cải tổ chính sách và các dự án, bản thân Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế chỉ quan tâm đến vấn đề chính sách. Quỹ cung cấp các khoản vay cho các quốc gia thành viên đang có vấn đề ngắn hạn để đáp ứng nhu cầu thanh toán nước ngoài của họ và cố gắng đạt được khả năng chuyển đổi đầy đủ tiền tệ của các thành viên trong hệ thống tỷ giá hối đoái linh hoạt có hiệu lực từ năm 1973.

Ngân Hàng Thế Giới chỉ cho các quốc gia đang phát triển và đang trong giai đoạn chuyển tiếp vay tiền, nhưng tất cả các [quốc gia thành viên](#) (giàu và nghèo) đều có thể kêu gọi các dịch vụ và nguồn tài trợ của IMF. Để Quỹ làm tốt nhiệm vụ của mình, đa số các quốc gia trên thế giới đều phải tham gia vào hoạt động của Quỹ. Kể từ khi thương mại và đầu tư quốc tế vượt ra ngoài phạm vi biên giới, gần như mọi quốc gia đều phải mua và bán ngoại tệ để tài trợ cho xuất nhập khẩu. IMF giám sát các hoạt động giao dịch như vậy, và thảo luận với các thành viên về những cách thức đóng góp cho hệ thống tiền tệ toàn cầu biến chuyển và ổn định.

Ngân Hàng khởi đầu bằng việc tập trung vào các dự án cá nhân, nơi tổ chức này vẫn tập trung hầu hết các nguồn lực của mình, nhưng hiện cũng cung cấp các khoản vay để cải tiến tổng thể các chính sách kinh tế. Ngoài các vấn đề khác, những khoản vay cải tổ này chú trọng tới việc chuyển các nguồn tài nguyên có giới hạn vào các dự án đầu tư ít tốn kém hơn để giảm thâm hụt ngân sách, ngăn chặn lạm phát hoặc củng cố các tổ chức chính phủ. Bằng cách điều chỉnh những lệch lạc này, các khoản vay để điều chỉnh này có thể giúp nền kinh tế của các quốc gia đang phát triển sử dụng các nguồn lực hiệu quả hơn và bảo đảm phát triển lâu dài.

Sự hợp tác giữa Ngân Hàng Thế Giới và IMF tăng mạnh trong năm tài chính 2002. Hai tổ chức này đã có tiến bộ đáng kể trong việc ủng hộ giúp trả nợ cho các quốc gia nghèo mắc các khoản nợ lớn theo [Chương Trình Khuyến Khích HIPC](#). Ban điều hành đã phê chuẩn các chương trình giảm nợ cho 16 quốc gia và thảo luận chiến lược giảm đói nghèo của 29 quốc gia. Trong phạm vi hợp tác, mỗi tổ chức đang tập trung vào lĩnh vực có lợi thế so sánh của mình: IMF có trách nhiệm đối thoại với các giới chức có thẩm quyền của quốc gia về các vấn

đề kinh tế vĩ mô và các vấn đề có cơ cấu liên quan, trong khi nhiệm vụ của Ngân Hàng Thế Giới là hướng dẫn các vấn đề xã hội và cơ cấu.

Tháng Tám năm 2001, Ban Quản Trị của Ngân Hàng và Quỹ đã đồng ý đẩy mạnh thêm sự hợp tác của Ngân Hàng-Quỹ trong các chương trình quốc gia và điều kiện. Mục đích của chiến lược này củng cố hợp tác giữa hai tổ chức trong cả chu kỳ hoạt động của chương trình quốc gia qua hợp tác ngay từ ban đầu, phân định rõ trách nhiệm bằng việc bổ nhiệm cơ quan lãnh đạo, và báo cáo rõ ràng trong các văn bản của Ban Quản Trị về các quan điểm của từng tổ chức. Tuy nhiên, mỗi tổ chức chịu trách nhiệm sau cùng về các quyết định cho vay và bảo vệ các nguồn lực của mình. Trong [khuôn khổ của PRSP](#) dành cho các quốc gia có thu nhập thấp được hỗ trợ bởi Chương Trình Giảm Đói Nghèo và Phát Triển của Quỹ, Ngân Hàng và Quỹ phải cùng phối hợp làm việc chặt chẽ để hỗ trợ cho việc thực hiện chiến lược chung của quốc gia đồng thời tập trung các nỗ lực của họ vào các lĩnh vực chịu trách nhiệm riêng của mình. Đối với các quốc gia có thu nhập trung bình, sẽ cần phải có sự linh hoạt hơn nữa để thích nghi với những thay đổi theo hoàn cảnh của từng quốc gia, tuy nhiên sẽ có lợi từ việc tăng cường hợp tác và chia sẻ thông tin giữa Ngân Hàng và Quỹ.

Quý vị có thể tìm hiểu thêm về IMF tại trang web <http://www.imf.org>